

Зв'язок

Газета видається
з лютого 1981 року.

ЩОТИЖНЕВА ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ВІННИЦЬКОГО

ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 30 (443)

П'ятниця, 4 жовтня 1991 року.

Виходить раз
на тиждень

Ціна 2 коп.

ЗВЕРНЕННЯ ПРЕТЕНДЕНТА

Шановні колеги та студенти!

20 жовтня — останній день здачі в опорні виборчі комісії підписних листів на підтримку претендентів в кандидати на посаду Президента України.

Даючи згоду увійти в число претендентів, я виходив з такої арифметики збору підписів на свою підтримку: у вузі 3,5 тисячі співробітників і 5 тисяч студентів стаціонару. Нехай півтори тисячі співробітників і три тисячі студентів або не визнають мене політиком, або віддають перевагу іншим претендентам. Залишається чотири тисячі. Якщо кожен з цих чотирьох тисяч в будинку або на вулиці, де він живе, чи в будинку, де живуть його батьки, збере 25 підписів (що можна зробити за один вечір), то це дасть 100 тисяч підписів.

Із 700 шкіл Вінницької області я також розрахо-

вував одержати тисяч 50 підписів, оскільки надіслав у ці школи підписні листи. Ще 50 тисяч підписів я розраховував одержати з інших міст, в яких мені обіцяли підтримку понад 50 вузів.

На сьогоднішній ситуації, на жаль, склалася так, що підтверджується тільки прогноз збору підписів в інших містах колективами інших вузів.

Школи області блоковані усьм розпорядженням керівництва освітою, яке вимагає збирати підписи тільки на користь Л. М. Кравчука.

Позицію сторонніх спостерігачів зайняли більшість співробітників: майже кожен вирішив, що, поставивши власний підпис на мою підтримку, він зробив усе, що міг. Апатією до всякої політики, виявляється, охоплений, на жаль, не тільки студентський колектив, а й більшість населення Вінниці.

То ж склалась реальна загроза не зібрати необхідних сто тисяч підписів на підтримку.

Боюсь, що із тих 70 претендентів, які зареєстровані, зберуть лише Кравчук та Чорновіл.

Якщо їх буде тільки двоє, то в разі ненабрання в першому турі жодним із них більше 50 процентів голосів, другого туру не буде, і Президента у нас теж не буде.

А про те, що таке може статись, свідчить хоча б такий факт — на сьогоднішній день студентами Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування на мою підтримку зібрано майже тисячу підписів, а всіма групами підтримки таких кандидатів, як Лук'яненко, Чорновіл, Щербак, Яворівський, Юхновський, та Пилипчук — всього триста.

Таким чином: сьогодні навіть прихильники Кравчука та Чорновила повинні бути зацікавленими в тому, щоб серед кандидатів у президенти з'явився ще хоча б один, аби з'явилась можливість бути обраним у другому турі простою більшістю.

Хотів би звернути вашу увагу ще на одну обставину — будучи таким же радикальним у питаннях економічної реформи, як і Чорновіл, я являюсь ближчим до Кравчука відносно політичного плюралізму, а тому в період переходу від Союзу до незалежної держави зміг би здійснювати глибокі економічні реформи без ризику викликати міжнаціональну та міжпартійну ворожнечу.

То ж звертаюсь до вас, шановні колеги та студенти, з проханням: не зважаючи на всю вашу зайнятість, знайдіть один-два вечори і посвятіть їх збору підписів на мою підтримку, аби дати мені можливість, вийшовши до числа кандидатів у президенти, виступити перед народом України з своєю програмою.

Цим ви допоможете не тільки мені, але і Кравчуку і Чорновілу, і всьому народу України.

З повагою ректор інституту Б. МОКІН.

НОВІ ПРИЗНАЧЕННЯ

Міжнародний науково-технологічний парк «Вінниця» створено на базі наукового інституту. Генеральним директором призначено заступника проректора з наукової роботи, доктора технічних наук Сергія Макаровича Злепка.

— Що це таке — технопарк, Сергію Макаровичу? — Це спільність наукових і виробничих суб'єктів різних форм власності, діючих як система науково-технологічних конкурентноспроможних і високотехнологічних товарів, котрі забезпечують нову якість наукової продукції.

До основних пріоритетів технопарку належать інтереси міста, області, республіки, розвитку науково-міського сектора регіональної економіки, реальної впровадження наукових розробок (насамперед ВПІ) у виробництво, створення нових робочих місць. Зміст концепції технопарку «Вінниця» полягає в тому, щоб забезпечити всім його членам рівні можливості розвитку у досягненні поставлених цілей, не ущемлюючи виробничої та комерційної діяльності кожного з них і враховуючи їхні стартові можливості.

Таких парків за кордо-

ном уже багато, а на Україні — лише в Києві, Дніпропетровську, Харкові. Вінницький має змогу стати першим у республіці міжнародним, бо залучається сюди потужний науковий потенціал. Планується придбати у місті кілька приміщень, є конкретні домовленості про виділення земель для спорудження модулів, або виробничих площ. Починаємо ж на сформований ВПІ інфраструктуру.

— Згодом ви відгалужитесь, як самостійна організація?

— Таких намірів не маємо поки-що навіть у далекій перспективі. Базова штаб-квартира знаходиться у ВПІ і всі ми — патріоти свого вузу. Активно формується консультативно-координаційний апарат, в якому буде 15 чоловік, розробляємо статут на нормативні документи, концепцію розвитку, структури. Як завше на початку будь-якої справи. Проте деякі наші пропозиції вже оголошені, як керівництво до дії. Всупереч союзній концепції про те, що технопарки не можуть бути ринковими і комерційними структурами, ми запропонували, щоб вони були саме такими. Нас підтримали на

нараді, котра відбувалась у Бішкеку, і відповідно змінили союзні структури.

Ідуть інтенсивні переговори з можливими установами технопарку. Вже дали згоду увійти до його складу житлосоцбанк Вінниці, міжнародна асоціація «Інтернейшнл» (Москва), союз незалежних експертів країни (Москва), союз підприємств «Імпульсінтернейшнл» (Вінниця), ряд малих підприємств, утворених при ВПІ.

Досягнуто попередньої домовленості з фірмою «Роді і Шварц» про об'єкти представництва у Вінниці і Відні.

За дорученням Президента технопарку Б. І. Мокіна маю честь звернутись до всіх зацікавлених структур і керівників: «Думайте і записуйтеся. Двері технопарку поки-що широко відчинені!».

Колишній секретар парткому КПРС, кандидат економічних наук Віталій Миколайович Бабій призначений виконувати обов'язки декана новоствореного факультету інтеграції навчання з виробництвом (ФІНВ).

— В чому полягає призначення цього факультету?

— Насамперед слід ска-

зати про те, що поява нового факультету викликана переходом вузу на трестову форму підготовки спеціалістів за кооперативною формою навчання.

І тим, що відміняється державний розподіл спеціалістів по місцях роботи. Тепер вони мусять шукати її самостійно і в цьому повинні їм активно допомагати інститут.

При кооперативній формі навчання студент за чотири роки повинен рік відпрацювати на виробництві, починаючи з набуття робітничої професії і закінчуючи роботою на посадах техника та інженера.

Новий факультет покликаний шукати робочі місця на підприємствах республіки, забезпечувати проходження студентами якісної практики, котра б дала можливість пройти шлях від робітника до інженера, бажано на якомусь одному підприємстві з тим, щоб по закінченню інституту залишитись там же працювати.

Для вирішення цих питань впроваджено поточного навчального року на факультеті буде створена кафедра, викладачі якої житимуть в інших містах (насамперед, промислових центрах) і вирішуватимуть там питання працевлаштування і безпосереднього керівництва студентами під час проходження ними практики.

НОВІ КНИГИ

Рік у політиці

Прочитав цю книжку залпом, хоч це не роман і не повість, де на першій сторінці висить та рушниця, яка після вигадливого сюжетного перебігу, невідомо стріляє на останній сторінці. Називається книжка «Щоб не було соромно перед дітьми, або Рік у політиці». Написав її знову ж таки не письменник, не гуманітарій, а доктор технічних наук, академік інженерної та гірничої Академії Борис Іванович Мокін. Це не підручник, не монографія, не методичний посібник — чисто політична книжка з інтригою повсякденної напруженої боротьби, яку веде сучасний народний депутат парламенту за утвердження демократичних позицій.

Твір читається з неослабним інтересом ще й тому, що в ньому виразно пульсує твердий, непоступливий характер, який не пристосовується, не хитрує, а послідовно обстоює одну лінію. Сама поява книжки — теж свідчення характеру наполегливого і невтомого, адже більшість її сторінок написана не за підписом ректорського столу, а на колінах, в купе вагона по дорозі з Вінниці до Києва і з Києва до Вінниці. Зверніть на це особливу увагу — такий працездатності, такому вміньно берегти й використовувати час треба заздрити і вчитись.

А ще кілька слів про хист літературний. Доктору технічних наук, академіку властива точність слова, вміня коротко, але об'ємно висловлювати складні думки, блискуче й оперативно відповідати опонентів переконливим, часто густо, нищівним аргументом. То ж не дивно, що

деякі його терміни зразу ввійшли до гумористичної парламентської лексики. Як скажімо, оті «масли» (від прізвища колишнього прем'єра Масола), які Мокін, жартома пропонував ввезти на Україну, як конвертовану валюту. Його компаньйон притчу — мініатюру «Пони це коні б'ють копитами» публікувала на своїх сторінках «Літературна Україна», і це була не тільки данина авторитетові народного депутата, а й визнання його художніх здібностей.

А в цілому книжка Б. І. Мокіна — це книга бійця, що повсякчас перебував в атаці, книга молодого політика, який не марнує часу, активно працюючи на благо народу. І не тільки як доктор технічних наук, ректор політехнічного інституту, освітний. З надзвичайно глибокою винахідливістю автор в питання організації промисловості, сільськогосподарства, екології, майбутнього політичного й адміністративного устрою країни і республіки. Іншими словами, зі сторінок цієї книги на повен зріст постає особа мудрого політичного діяча, якому по плечу не тільки мандат рядового члена парламенту...

Чи ж треба дивуватись, що з перших своїх кроків він був помічений і балотувався на пост Голови Верховної Ради республіки. Той, хто всерйоз ставиться до виборів першого президента незалежної України, мусив би неодмінно прочитати книжку Б. І. Мокіна. Тоді йому, можливо, не доведеться довго ламати голову, за кого віддати голос.

В. ІВЧЕНКО.

ЕКСПРЕС-РЕФЕРЕНДУМ

„ЩОБ НЕ ПІТИ З ТОРБАМИ ПО СВІТУ...“

Парламент республіки прийняв рішення про незалежність України. Кожний народ, кожна людина повинна бути незалежною, вільною, жити, як вважає потрібним, але не цуратись суєсудів, співробітництва, тільки забезпечивши добросусідство, взаємовигідні економічні зв'язки, можна серйозно говорити про державність, економічно підкріплений суверенітет.

В. Решатов, юрист. — Вітаю проголошення незалежності України. Кожний народ, кожна людина повинна бути незалежною, вільною, жити, як вважає потрібним, але не цуратись суєсудів, співробітництва, тільки забезпечивши добросусідство, взаємовигідні економічні зв'язки, можна серйозно говорити про державність, економічно підкріплений суверенітет.

Сам я за націоналістичне розсяння. Поворотами долі потрапив працювати сюди, на Україну, але не вважаю себе чужим, навпаки, тільки добре ставлення до себе з боку колег українців. А дві мої сестри, одна з яких живе в Архангельсь-

ку, друга — в Тобольську, одружені за українців, для яких рідним домом стала Росія. Отже, всі ми залишаємось братами, а тому гадаю, що та земля, яка приютила, має бути твоею Батьківщиною, а ти їй вірно служиши. Я — військовий льотчик, і якщо потрібно буде, стану на захист українського неба, української держави.

В. Земляков, доцент. — Не слід різко розривати те, що створювалось десятиліттями, тривалий час зв'язувало в єдиному союзі. Потрібні будуть десятиліття, аби, не нашкодивши собі ж, розплутати всі вузли, насамперед, економічні.

Також гадаю, що «дружне» розмежування не сприятиме безпеці кожної республіки окремо. Адже імперіалізм на відміну від соціалізму, не міняє своєї суті. Пам'ятаєте, в роки Великої Вітчизняної війни Англія і Америка стали нашими союзниками, бо самі не могли здолати Гітлера. А після Перемоги

відвернулися від нас, почали створювати антирадянські блоки, шукати можливості задати країну Рад. Останнім часом, відчувши слабину в нашому розвитку, вони відкрито пішли на провокації — Гренада, Панама...

Тож слід спершу добре подумати, аніж поспішати розчеплювати пальці. Володимир К., студент (просив не називати свого прізвища). — Яка мова може бути про незалежність, демократичну і правову українську державу, коли нашу республіку продовжують тримати за горло компартійні душители, які всупереч рішенням республіканського парламенту про заборону їх діяльності, ще тісніше гуртуються і прагнуть повернути собі владу, реанімувати кабальний союз.

Впевнений, що спочатку треба оголосити жовто-синій терор терору червоному, відлатися до жорсткої диктатури демократичних сил, а, перемігши, лише

ФІНАЛ— 15 ЖОВТНЯ

Минулої п'ятниці та суботи у приміщенні актового залу Інституту відбулися півфінальні зустрічі традиційного турніру команд КВК першокурсників. У першому зустрілися команди машинобудівного та енергетичного факультетів (до речі, третім учасником мала бути команда ФАМ, але уперше за багато років глядачі не дочекалися її появи на сцені). Лише на початку зустрічі точилася рівна боротьба і енергетики навіть вели перед, але потім, як кажуть, гра пішла «в одні ворота». У підсумку майбутні машинобудівники здобули першу перемогу до фіналу.

Зате у суботній зустрічі то одна, то інша команда по черзі виходила вперед. Та й рівень гри, як зазначили після її завершення журі, був значно вищим, ніж у першому півфіналі. Тому не дивно, що було прийняте рішення про вихід до фіналу відразу двох команд: ФОТ та РТФ. Втім, віддамо належне і третьому учаснику — команді будівельників, яка спромоглася виграти у суперників музичний конкурс та домашнє завдання.

15 жовтня о 19 годині відбудеться фінальна зустріч. Тим часом, «головна» команда Інституту готується 4 листопада померти силами у Республіканському Телевізійному КВК-92. Нагадуємо всім зацікавленим особам, що у вас є реальний шанс розмістити рекламу свого підприємства на Українському Телебаченні. Для цього необхідно перерахувати певну суму на рахунок 174 бюджетного рахунку ВПІ.

ЛАРИСА МИРНА,
през- аташе команди

ЩЕ на початку року він брав участь у конкурсі на знання англійської мови, здобув там перемогу і виборов право поїхати на спеціальний студентський семінар, що присвячувався питанням дружби, любові і взаєморозуміння між людьми всього світу. Влаштувала цей семінар релігійна благодійницька організація «САРП», створена одним бідним чоловіком з Кореї, який, приїхавши на землю Америки, зумів сповна розкрити свої вроджені здібності і стати одним з найбагатших магнатів. Вважає, що ці його багатства прийшли з ласки божої, обрав собі за святу ідею буття — дружбу, любов і єдність між народами, а тому й скликає щороку за свій кошт спеціальні семінари для молоді всіх країн світу, не беручи до уваги релігійних і політичних переконань.

Реалізація цього задуму, певна річ, обходиться дорого. Тільки авіабілет з

„ЧАСТО ХОТИЛОСЯ ПЛАКАТИ...“

Кієва до Нью-Йорка, прибіром, коштує 1219 доларів. А десятиденне перебування, утримання, читання лекцій, влаштування екскурсій?

Є на світі люди, які без галасу й пропаганди працюють над утвердженням планетарних ідей, залучаючи до цього й молодь таких зубожілих країн, як наша.

Сергію Глиняному повезло. Він був в Америці з 20 червня по 1 липня.

Загальне враження, що я побував у казці. Те, що нам говорили про Америку, як про цитадель імперіалізму, яка загрожує світові авіаносцями, голубими беретами і атомними бомбами, щоб тримати його в страху і покорі, зовсім не вгадується з доброзичливістю, відкритістю, і м'якістю американців. Приймали нас винятково приязно, зі співчутливою жаліс-

**СТУДЕНТ МАШИНО-
БУДІВНОГО
ФАКУЛЬ-
ТЕТУ СЕРГІЙ
ГЛИНЯНИЙ
ПОБУВАВ У США.**

тю. Не скажеш, що дуже приємно, коли тебе жаліють, але що правда-то правда.

Вражає чистота, порядок, океани яскравих вогнів, багатство. Заходиш в салон авіалайнера — а він білий, увесь в килимах, сяють усмішки стюардес, наче для кожної з них ти — найдорожчий гість. Усмішки підкріплюються чудовим обслуговуванням, годують тебе краще, ніж удома, береш чого душа забажає, хоча, правда, з осторогою — не віриш, що все це закладено у вартість квитка. Натиснеш кнопку — дивись, фільм, підбираєш музику.

В автобусах — туалети, кондиціонери, телевізори. І знову — виняткова доб-

розичливість. Для тебе — диво, для американця — звичайний побут. Те, що ти можеш побачити хіба-що у виставочних залах, тут доступне кожному. Це обличчя того жахливого капіталізму, яким нас так лякали.

А машини? Я познайомився з американським студентом негром Стівом. За віком такий, як я. Машина в нього «дешева» — за 8 тисяч доларів. Зветься «Ауді». Сідаєш, зачінаєш двері, а пристібний ремінь сам біжить до тебе, застібається. На вулицях людей мало — всі в автомобілях. Молодь 16—18-ти років — кожен на машині. Вечорами збираються на майданчиках біля ресторанів, вмикають музикальні системи і «вишивають» — всі у білих шортах, красиво одягнуті, розковані, все, що можна уявити — до їхніх

послуг. (Одного тільки морсиза сортів 20—30). Частобували хвилини, коли хотілося плакати. Чому у нас не так? Чому ми такі нещасні? Чому ми з такою багаті країни мусимо дивитись на все це і ковтати слину?

Відповідь очевидна: живемо не так, господарюємо не так, людей закували і не даємо їм сповна розвернутись. Мусимо учитися в Америці. Тут усі думають, тут кожен має змогу втілювати в життя будь-які ідеї.

Ну, а щодо подарунків, то я їх з Америки не привіз. Не було за що придбати. Зайдеш до магазину, продавець — біля тебе, а ти мусиш казати «Я з Радянського Союзу» — і він зразу: «А-а-а, нема до-о-ларів!».

По тому летіли назад. У Франкфурті пересіли в літак «Аерофлоту». Знову — брудні фіранки, запахи. З казки ми повертались в дійсність.

ВІДКРИВАЄМО НОВУ РУБРИКУ:

«ВЧИТИСЯ ВЧИТИСЬ»

ВЕДУТЬ ЇЇ ДОЦЕНТ КАФЕДРИ ФІЛОСОФІЇ
Л. А. МАЦКО ТА ВИКЛАДАЧ КАФЕДРИ СОЦІОЛОГІЇ
ТА ІНФОРМАЦІЇ **Т. І. НГУЕН.**

РОБОТА СТУДЕНТА НА ЛЕКЦІЇ

Як відомо, однією з основних форм роботи у вузі, на відміну від школи, є лекція. Навіть при наявності підручників і навчальних посібників лекція допомагає студенту зорієнтуватися в інформації, розставити акценти. При відсутності літератури значення лекції ще більш зростає.

А чи вмієте ви працювати на лекції? «А що тут вміти, — скаже хтось, — лише записуй, що встигнеш, за викладцем». Інші додають, що треба виділяти і підкреслювати визначення, які дає викладач. Конспект більшості студентів, навіть найстаранніших, має вигляд дослісного запису того, що каже лектор. За таким принципом роботи, який багато хто вважає чомусь єдино вірним, під час лекції у студента працює переважно тільки рука. Весь час витрачається на запис і ніколи критично

осмислити матеріал, виділити головне від другорядного, зрозуміти логіку викладеного.

Для того, щоб працювати на лекції більш осмислено, необхідно знати, а першокурсникам не набувати стереотип дослісного запису почутого. Потрібно сформулювати навички осмисленої роботи. Для цього слід оволодіти методикою, яка дозволить прискорити процес запису. До методички швидкісного конспектування ми ще повернемося спеціально, а зараз висловимо деякі принципи ефективної роботи на лекції. Можливо, вас здивує порада готуватися до лекції заздалегідь, але це невідмінна вимога. Насамперед, слід познайомитися з програмою запланованого курсу, тематикою лекцій, з'ясувати, які розділи курсу передбачаються для самостійного опанування. Ба-

жано напередодні лекції передивитися відповідні розділи підручників, висловити зміст основних термінів. У такому випадку ви будете впевнено орієнтуватися в тому, що розповідає лектор. Особливо уважним потрібно бути на початку лекції, оскільки саме в перші хвилини викладач формулює тему, дає перелік основних питань, рекомендує літературу. Важливо також зберегти увагу до кінця заняття, бо найчастіше саме наприкінці лектор робить основні висновки.

Несподівано для вас може бути і така рекомендація: виходячи з особливостей людської пам'яті, найкраще запам'ятовується матеріал, який повторюється, коли він ще не «зник» із так званої оперативної пам'яті. Тому радимо переробити конспект не напередодні семінарського заняття чи екзамену, а в день, коли ви прослухали лекцію. По-перше, це дозволить вам допрацювати конспект, розшифрувати деякі скорочення, виділити основні і другорядні положення; по-друге, як уже відзначалося, це сприяє кращому запам'ятовуванню матеріалу.

Наступний розділ нашого «уроку» — вміння слухати.

Щоб визначити ваше вміння слухати лектора, пропонуємо такий тест:

На десять запитань треба дати відповіді, які оцінюються:

«майже завжди» — 2 бали, «в більшості випадків» — 4 бали, «іноді» — 6 балів.

«рідко» — 8 балів, «майже ніколи» — 10 балів.

Ось ці запитання:

1. Чи стараєтесь ви закінчити бесіду в тих випадках, коли тема (а то й співбесідник) нецікаві вам?

2. Чи дратують вас манери вашого партнера по спілкуванню?

3. Чи може невдала його висловлювання спровокувати вас на різкість чи грубість?

4. Чи уникаєте ви вступати в розмову з мало-знайомими людьми?

5. Чи маєте звичку перебивати співбесідника?

6. Чи робите вигляд, що уважно слухаєте, а самі думаєте зовсім про інше?

7. Чи змінюєте тон, голос, вираз обличчя у відповідності з тим, хто ваш співрозмовник?

8. Чи змінюєте тему розмови, якщо вона зачепила неприємне для вас питання?

9. Чи поправляєте співбесідника, якщо він невірно вимовляє і слова, назви, допускає вульгаризми?

10. Чи буває у вас по-благливо-менторський тон з відтінком зневажливості, іронії по відношенню до того, з ким розмовляєте?

Точну оцінку ви одержите при максимальній відвертості. Висновок зробіть дуже просто: чим більше балів, тим краще розвинуте вміння слухати. Якщо ж ви набрали більше 62 балів, то ви слухач «вище середнього рівня». (Середній рівень становить 55 балів).

ВІТАЄМО!

Довір'я цілком заслужене. Борис Аврамович Земляков не тільки хоробрий воїн, він Людина, життя якої може служити взірцем для інших. Любить людей і всього себе віддавав і віддає служінню їм. З 1967 року працює в нашому вузі і не тільки прагне навчати студентів, передати їм свої знання, але й невтомно працює над підвищенням своїх знань. Ним опубліковано більше 80 наукових праць, монографія, захищена кандидатська дисертація, завершена робота над докторською. На жаль, похилий вік перешкодив здійснитись його мрії. Та всупереч цьому, пенсіонер Б. А. Земляков продовжує трудитися в Інституті, як і раніше, активний в громадському житті. Як лектор товариства «Знання» він прочитав не одну сотню лекцій на теми науки і техніки. Він — соліст міського хору ветеранів, користується заслуженим авторитетом у слухачів. А поет Б. А. Земляков готує до друку збірку своїх кращих віршів.

Колектив кафедри теоретичної механіки, організатором і першим завідувачем, якої він був, гаряче і сердечно поздоровляє Бориса Аврамовича Землякова з ювілеєм і від душі бажає міцного здоров'я, трудової і творчої наснаги, довгого, щасливого життя!

Колектив кафедри теоретичної і будівельної механіки.